

Ane 2 og 3 **Johannes Valdemar Hansen og Ellen Kirstine Bodil Larsen**

Valdemar blev født 1 dec 1881 på Stabjerggård i Årslev, Sorø amt, som yngst i en søskendeflok på 4, han var søn af gårdmand **Niels Hansen** (1849-1911) og hustru **Johanne Elisabeth Pedersen** (1840-1899). Han blev hjemmedøbt 2 feb 1882 og fremstillet i Sønderup kirke 4 feb 1882, båret af sin mor, faddere var gårdmand Niels Pedersen og hustru i Hallelev, samt gårdmændene Jens Nielsen og Mads Hansen i Årslev.

Han blev konfirmeret 12 apr 1896 i Sønderup kirke, Slagelse herred.

I sin barndom eller tidlige ungdom blev han (iflg. mor) skubbet ned ad en trappe og kom slemt til skade med ryggen. Det medførte et længere hospitalsophold i København, og det gjorde ham lettere pukkelrygget. Dette, sammenholdt med hans ringe højde, fritog ham for militærtjeneste.

I et interview med Ellen den 20 jun 1989 fortæller hun, at Valdemar i sin ungdom havde et problem med sin ene fod, som han blev opereret for flere gange. På et tidspunkt var lægerne ved at opgive, og i stedet amputere foden, men en læge foreslog dog at prøve en sidste gang. Det gav heldigvis et godt resultat, og hans fod blev reddet, men generede ham resten af livet.

Valdemar, formentlig ved sin konfirmation i 1896

Hans interesse for landbruget startede hjemme i Årslev, hvor han hjalp sin far på Stabjerggård frem til 1901. I vinteren 1901-02 var han på Høng Højskole, hvorefter han i vinteren 1902-03 startede sin egentlige landbrugsuddannelse med et ophold på Høng Landbrugsskole.

Landbrugsuddannelsen fortsatte omkring 1905 på Landbohøjskolen i København, hvor han i 1908 dimitterede som landbrugskandidat.

Under studierne på Landbohøjskolen boede han bl.a. på Erik Menvedsvej 4, 1. sal, en lille sidevej til Rosenørns Alle tæt ved Landbohøjskolen (hans notat i en lærebog).

Derefter var han i et par år på Dalum Landbrugsskole, hvor han virkede som lærer på kemisk laboratorium.

Senere var Valdemar et år på Ledreborg, hvor han deltog i et fodringsforsøg, under ledelse af professor Harald Goldschmidt. De kendte hinanden godt, for Goldschmidt var lektor på Landbohøjskolen, medens Valdemar studerede der.

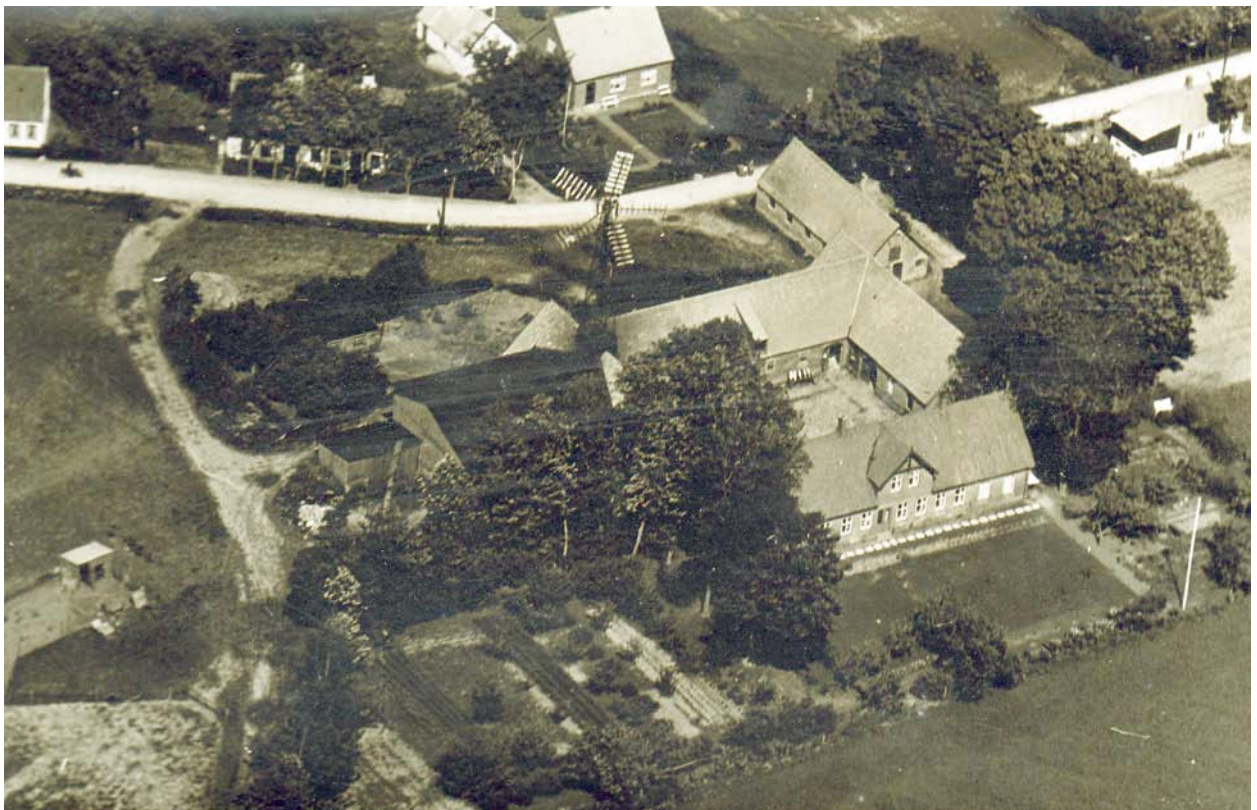

Et samtidigt billede af Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole i København

Et gruppebillede formentlig af elever på Lyngby Landbrugsskole på en opmålingsopgave, hvoriblandt Valdemar ses til højre for midten (markeret).

I 1913, da han var 22 år gammel købte han af sognerådsformand og folketingsmand Niels Larsen gården Trudvang i Ørslev ved Slagelse med 45 tønder land på matr. 8a.

Luftfoto af Trudvang fra ca. 1933.

I starten var den unge Valdemar alene på Trudvang, og han havde hårdt brug for en husbestyrerinde til at sørge for mad og rengøring mm. Derfor fæstede han den 24 årige Ellen, som startede 1. november 1914 som husbestyrerinde på Trudvang.

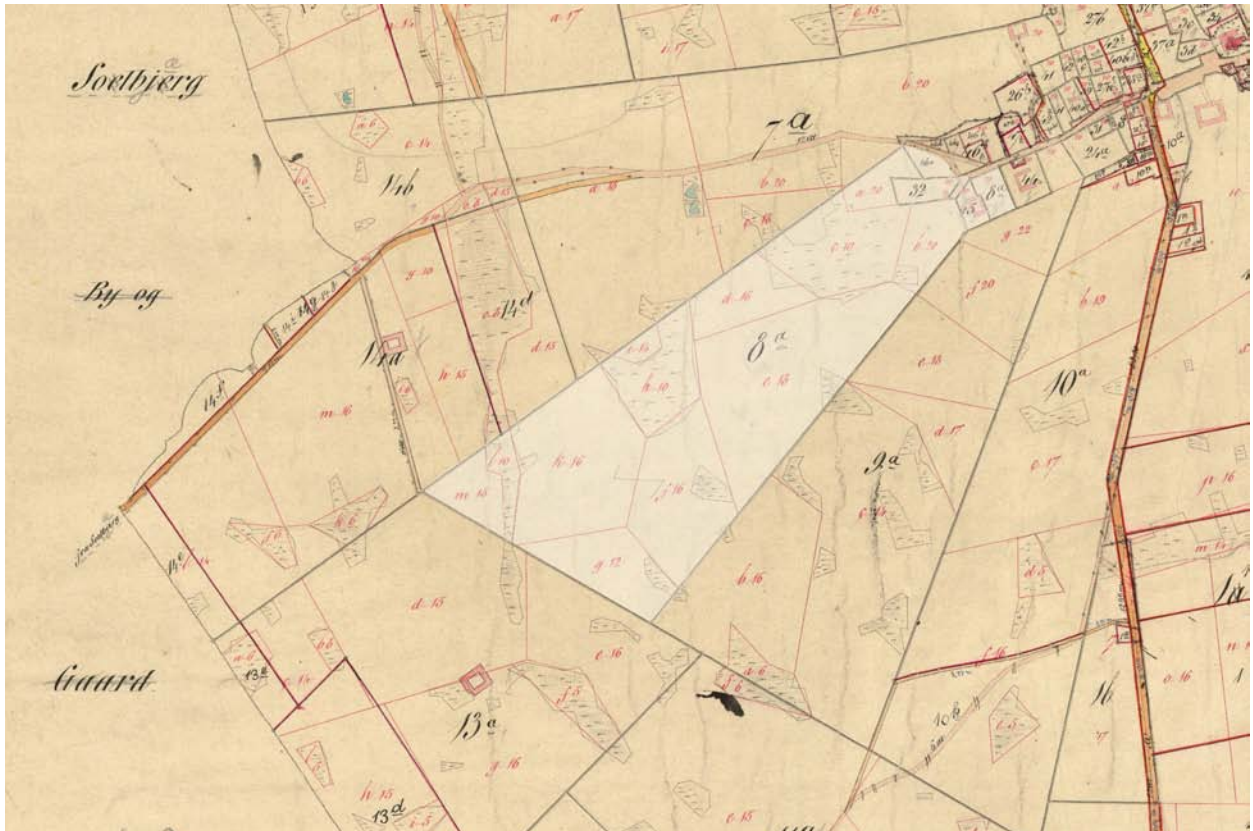
Et lidt medtaget billede af Trudvang fra havesiden

Et billede af en ung Valdemar, formentlig under hans ophold på Landbohøjskolen. Billedet er taget i København.

Trudvang ca. 1915 set fra haven
En nabokone ordner haven.

Trudvang ligger på matr. 8a i den vestlige udkant af Ørslev.
På dette matrikelkort fra 1874 er 8a og tilhørende matrikler markeret.

Ellen blev født 16 jan 1890 på gården Lillevang i Lynge-Eskilstrup, Sorø amt, som nummer 4 i en søskendeflok på 8 børn, som faderen fik med to hustruer. Hun var datter af handelsmand og gårdmand Niels Larsen (1851-1926) og hustru Johanne Dorthea Jensen (1851-1891).

Hun blev døbt 23 mar 1890 i Lynge kirke, Alsted herred, båret af sin moder, faddere var barnets fader og gårdmand Peder Henriksen, Hangerup.

Ellen som ganske lille.

Ellen tv. med sin lille(½)-søster Marie.

Ellen blev konfirmeret 27 mar 1904 i Lynge kirke, Alsted herred.

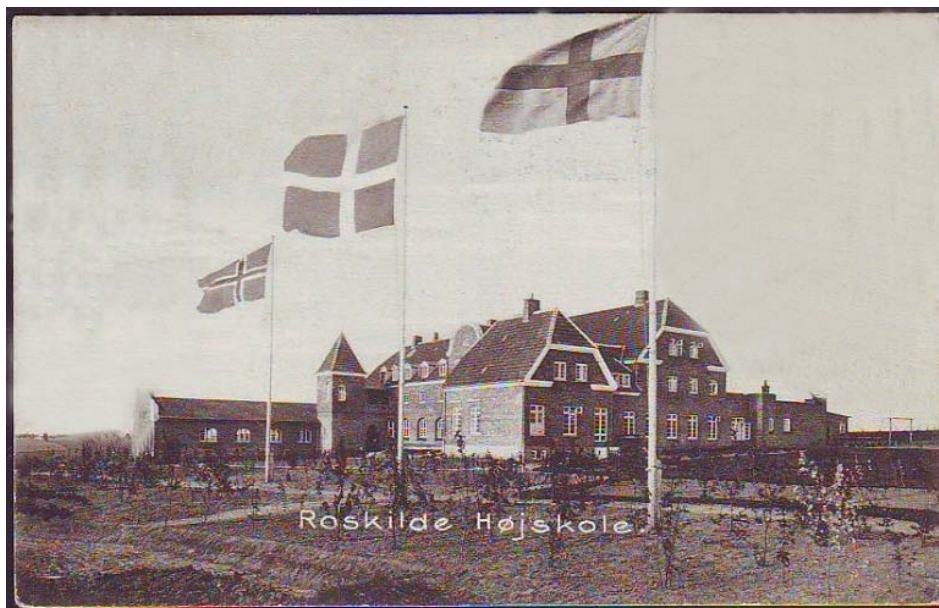
Ellens mor døde, da Ellen var 1½ år gammel, og hendes far Niels giftede sig snart igen med Ane.

Ellen fik et anstrengt forhold til Ane, og det varede til 1904.

Ellen skrev derfor et brev til sin 9 år ældre søster Anna, som var gift og boede med sin mand Jørgen på Oksemosegård i Årby ved Kalundborg. Hun tilbød sig som pige i huset hos Anna og Jørgen og fik plads fra 1904 til 1906.

Ellen, formentlig ved hendes konfirmation i 1904

Fra 1. maj 1907 var Ellen på et 3 måneders ophold på Roskilde Højskole.

Efter højskolen var hun derefter husjomfru på Gjeddesdal ved Greve indtil 1. nov 1908. Gjeddesdal er en herregård med ca. 250 tdr. land ca. 2 km. Nv for Greve, som dengang var ejet af Hofjægermester og Godsejer Adolph Herman Valentiner gift med Ingeborg Valentiner. Herover et billede af gården før den brændte i 1916.

Fra 1. nov 1908 var hun husjomfru på Kaldredgård ved Kalundborg.

I 1911 var hun 21 år og fæstet som pige i huset hos sin ældre bror Peter, som 2 år forinden havde købt gården Tjørnholm i Fulby nord for Sorø. Han var endnu ikke blevet gift med sin Anna og havde derfor brug for en pige til at hjælpe sig med husholdningen.

Tjørnholm var en ret stor gård, så foruden Ellen havde han fæstet to andre piger, Ingeborg på 22 år og Emma på 20 år, samt 3 karle, Johannes på 26 år, Magnus på 15 og Simun på 17 år. De boede alle på gården, så det har været en stor husholdning med nok at se til.

Ellen var hos sin bror Peter i Fulby i 3 år, hvorefter hun som nævnt ovenfor startede i fæste som husbestyrerinde hos Valdemar på Trudvang 1. november 1914.

Geddesdal 6/9.08 -

Min Broder!

Sil lykke paa Afskedsdagen.
 Du vil farvig med Udsætt
 nu. Men u det en farlig
 Reuelighed det regner hver
 Dag og de har him lide
 faaet ind endnu. de
 skulde lide i Dag men
 de maa vist holde
 op nu til Fiskol.

Da nu har jeg de faaet
 Plads hvordan det saa
 siden gaar. men vi haaber
 da paa det bedste. det er
 under Fiskerens Vejledning.
 det er hos en Lrk. Forst.

Kalledegaard
 K. Lethle.

en Proprietærgaard. 320 Bd. L.
 ikke vil mange Folk paa Kyst
 og Kokkepige. saa det maa
 vist blive valdig smukt.
 det er jo ogsaa skumt efter.
 De har vel ikke vant hjem
 me uelig fra Skandinavien.
 det er godt det er forbi med
 at tage Plads det var et
 farligt Skurk. jeg fik 17
 Billeder. jeg svarede F. at de
 bedst, men him so kunde
 jeg faa og jeg fik vide den
 jeg synes allertid om jeg var
 ellers antaget et andet sted men
 det var jeg ked af. og da det
 sidste kom sendte jeg Afsked
 L. Andre svarede mig. at jeg vist

var for ung til at bestude
 Pladsen hos dem
 den 14-15-te er der 8 Mænd
 midt paa Udsættene saa
 vilte jeg gerne derind -
 Du kunde vel ikke have det
 en Dag naar Bededoff taler.
 den 29-30 er der paa Fane.
 der jeg vist sagde kunne
 og der kommer Bededoff
 ogsaa op. Skal Du have Færd med
 kommer I roget tid at man
 der? har I haft Skurk.
 vi har de Chokolade gilde
 i Afler. Sodemestrene har vist
 ses Ki. i Løderiet.

Jeg maa vist slutte det er nok
 paa Formiddagen og Jantzen skal
 vist til Udsættene. L. Lethle
 delvis med og 1700. Udsættene til Dig
 ha Du mig. L. Lethle.

Flere af Ellens brev er bevaret, og herover er et til sin broder Peter på Tjørnholm skrevet medens hun var på Geddesdal ved Greve

vi har haft været gaae tinn
 et med - og kværende dygtig de
 er tinn - i Spidsags stige jeg
 skal som jeg er havde pleat
 for Huse Gang; Uprøve er mig
 lide at paa dem u jeg hos
 tre Gange om Dagen -
 Du maad je lide dem alle
 derbyemne og sige at de skal
 svart paa Brev og hvis Ingen
 gider skrive til mig maad
 Du da en Gang imellem
 er dem svart rask?
 Ufor Du nu faat at vide at
 Leo Folstøj er Vegetarier
 og aldrig gaar i Spekkamret
 og eder Klaskesty. Bro?
 mange Ulsner fra din huse Sæter
 det er saa indertigt nu Ellers.
 at alle Ulsner nu siger Jomfru
 Ulsner is huse aldrig mere noget
 har...

Kaldredgaard 12-11-08.

Kære Broder!

Naar jeg vandt nok Chokolade
 og nu haaber jeg rigtig nok snart
 at se dem sammen med nogle
 gode ^{lindes} ^{sanger} ^{dem} ^{og} ^{jeg} ^{har} ^{huse} ^p ^{fid}
 gode ^{lindes} ^{sanger} ^{dem} ^{og} ^{jeg} ^{har} ^{huse} ^p ^{fid}
 at komme til Kjøbenhavn især
 Uge, der er jeg iser helst Du gik Gudde
 jeg har det indmærket. det er
 et mere stille og roligt Liv end
 paa Beddesdal mere alligevel
 er det jo mere morsomt at være
 Jomfru og det er rigtig nok
 godt at jeg ikke mere er "Eli"
 det er en meget indvirkende
 stilling at indtage i Tjørholm
 et. Uer har jeg jo tinn villem...
 at bare Mad til - imandags

slagne i Gris. i Dag har jeg
 sagt Freløser, Livaakager og Frans.
 kofte - allesammen anden Drogang
 det er rodsomt som de eder Bø
 verk - Ulfen har vi haft Mad
 aften. Ulsnerne og Familie
 har været her og vi har allesam-
 men spist Risengrød og Ulsner
 vi er kun 11 Ulsner foruden
 Ulsner og vi har en flink og
 dygtig Kokkepige og saa har vi
 tinn en Bøje til og saa en Fornal.
 her - har i sin Tid været på Skade.
 vedes jeg vilde gerne bede Dem
 derbyemne om en af de gamle
 Guldnaakker der ligger derbyem-
 ne, hvis jeg maad paa dem
 vil Du saa ikke nok sende mig

dem, og hvis I har mange
 eller kunde Du ogsaa nok
 sende mig en lille Kasse
 ikke sandt. jeg har i Dag
 haft Brev fra Beddesdal -
 fra Lina i Tjørholm. og da
 jeg har var her en ret kom-
 liden fra min Huse Ulsner
 paa. nu fik jeg da besøg
 Lina. der er jo ikke indvirkende
 Ulsner men jeg har jo ikke
 Ulsner men jeg syntes ikke det
 er noget at paa dem i Tjør-
 det var vist eller ikke indvirkende
 at komme der og engang i
 mellem. det er meget rare folk
 det er en Frik. Datter der forestaar
 Ulsner holdninger - som nu i anden

Et andet af Ellens breve til sin broder Peter på Tjørholm skrevet efter hun var kommet til Kaldredgård (bemærk øverst er side 4-1, nederst 2-3)

Ellen blev glad for at være på Trudvang, og de blev øjensynlig så glade for hinanden, at de besluttede at gifte sig.

De blev gift 16 jul 1915 i Lynge kirke, Alsted herred, forlovere var Ellens far Niels Larsen i Eskilstrup og Valdemars 6 år ældre bror, gårdmand på Pileagergård Hans Peter Hansen i Årslev.

Ved folketællingen i 1916 bestod familien af:

*Johannes Valdemar Hansen, 35 år, gårdejer
Ellen Kirstine Bodil Hansen, 26 år, husmoder
Ingeborg Nielsen, 8 år, tjenestetyende
Carl Johannes Larsen, 27 år, tjenestetyende.*

I 1921 er familien på Trudvang vokset med børnene **Asta Johanne**, 5 år, født 1 sep 1916 på Trudvang, **Else Marie**, 3 år, født 20 sep 1918 på Trudvang og **Niels Holger**, 1 år, født 13 feb 1920 på Trudvang

Så ved folketællingen 1. februar bestod familien af:

*Valdemar Hansen, 40 år, husfader
Ellen Kirstine Bodil Hansen, 31 år, husmoder
Asta Johanne Hansen, 4 år, barn
Else Marie Hansen, 4 år, barn
Niels Holger Hansen, 1 år, barn
Niels Peter Andersen, 42 år, tyende,
Aage Julius Petersen, 16 år, tyende,
Karen Marie Vigholdt, 20 år, tyende.*

I 1925 er en lillesøster kommet til,

Gerda Solvejg, 4 år, var født 13 aug 1921 på Trudvang.

De havde stadig en ung pige i huset, Mary på 18 år og en tjenestekarl Karl på 21 år.

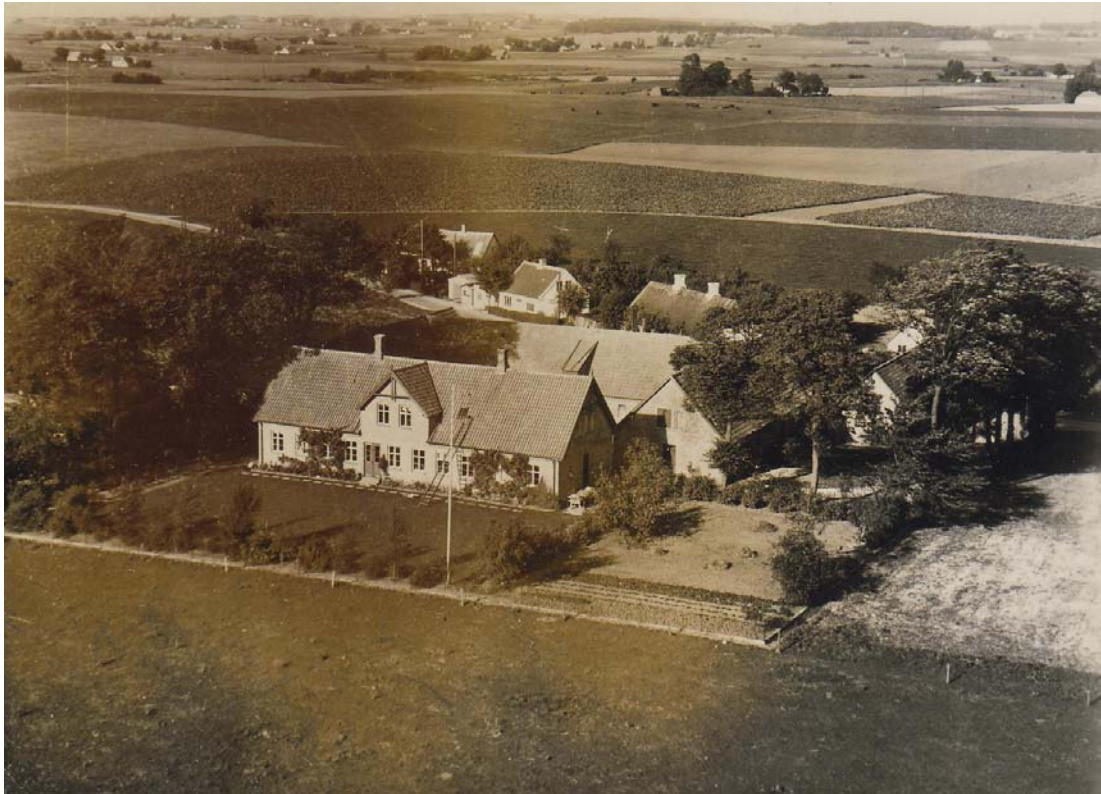
Ved folketællingen i 1930 var alle børnene hjemme og Valdemar havde 2 tjenestekarle.

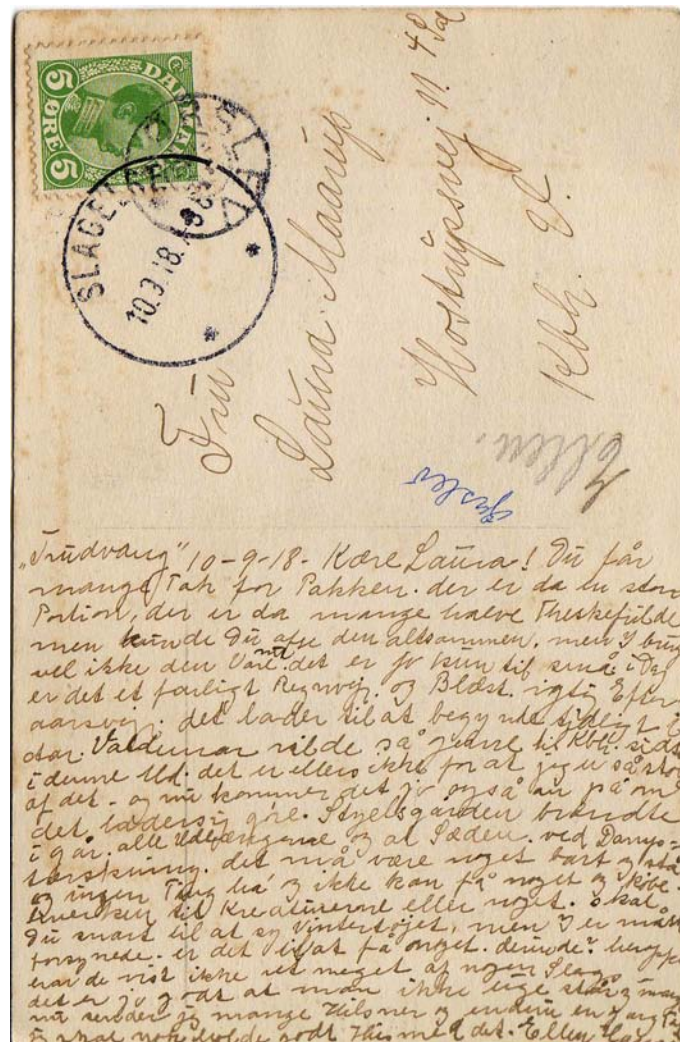
Ellen som ung pige

Ellen og Valdemar med deres børn i 1928.
Fra venstre: Else, Gerda, Asta og Holger.

Trudvang omkring 1940

Postkort fra Ellen til sin søster Laura 1918

Sammen forenede de deres kræfter og energi i driften af Trudvang, og Valdemar fik nu mulighed for at omsætte alle teorierne fra især Landbohøjskolen til praksis i et godt og alsidigt landbrug, godt hjulpet af sine børn, som det jo var almindeligt dengang.

Mor har fortalt, at hun hellere ville ud og hjælpe sin far med dyrene end at hjælpe sin mor inde. Mor var ikke ret gammel, før hun prøvede at malke, men ud over malkning deltog hun også med roehakning, høsten og med pasning af dyrene i det hele taget.

Omkring 1930 købte Valdemar bil, men de kørte ikke i den til kirken i Ørslev, da mor skulle konfirmeres, den 5. oktober 1930. De måtte gå, selvom det regnede. Jeg ved ikke, hvad det var for en bil, eller hvor længe de havde den, men så langt jeg husker tilbage har de ikke haft bil.

Det var især svineavl og hesteavl, der havde Valdemars interesse. Han var meget aktiv i svineavlen og deltog i forædlingen af danske landrace, hvor det i forædlingen lykkedes at forøge dyrets typiske kropslængde fra tidligere 83-84 cm. til omkring 93 cm, hvorved man fik et mere harmonisk og kødfuldt dyr, som gav bedre afregningspriser.

Hesteavlen, som også havde hans store interesse, fik dog efterhånden mindre og mindre betydning pga. mekaniseringen i landbruget, hvor traktoren overtog hestens plads.

Ved siden af sit daglige virke, gik Valdemar aktivt ind i bestyrelser og foreninger, der havde relation til landbruget og det nære samfund, de var en del af. Han var i 23 år medlem af husdyrbrugsudvalet indenfor Slagelseegnens Landboforening, medlem af mejeriets bestyrelse, formand for Hesteforsikringen, i 29 år var han revisor for Slagelse Andels Svineslagteri, repræsentant for Handels og Landbrugsbanken i Slagelse og medlem af Sorø Amts landøkonomiske Selskab.

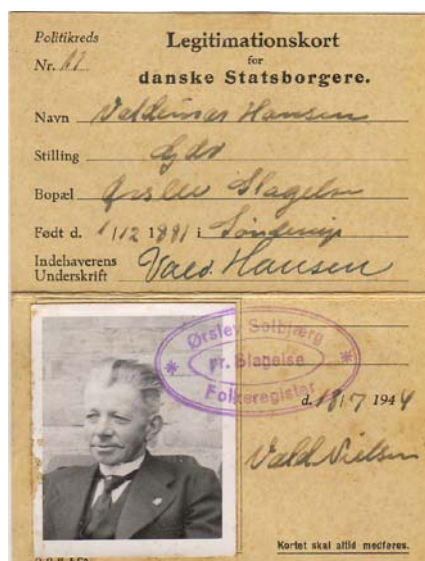
Hans store interesse for dyrene medførte, at han i 1922 blev dommer ved dyrskuerne, og i trediveerne blev han fællesdommer for svin ved dyrskuerne på Sjælland og Møn.

Valdemar med sin hund Vasser.

Ellen

Valdemars legitimationskort fra 1944

Ellen (th.) sammen med min farmor Margrethe
Ved fars og mors sølvbryllup i 1965

Trudvang i Ørslev

I 1945 var Valdemar blev 64 år gammel og Ellen 55. Valdemar havde haft Trudvang i 32 år, og de havde sammen drevet gården siden 1915. Deres søn Holger, som da var 25 år gammel, giftede sig 5 jul 1945 i Lundforlund kirke med et år ældre Sigrid. De fandt det derfor passende at overdrage Trudvang til Holger og Sigrid, først som forpagtning, og i 1950 købte de den.

Ellen og Valdemar købte i stedet et passende hus i Gammel Ørslev, hvor de kunne trække sig tilbage og nyde deres otium.

Ellen og Valdemars hus på Slagelsevej i Gammel Ørslev.

Ellen og Valdemar i 1952

60 Aar.

Gdr. Vald. Hansen, Ørslev.

Paa Mandag fylder en af Egnens kendte Landmænd, Gaardejer, Landbrugskandidat Vald. Hansen, Ørslev, 60 Aar.

Vald. Hansen er fra Aarslev. I sin Ungdom uddannede han sig ved Landbruget og tog derefter Eksamen som Landbrugskandidat. Et Par Aar var han derpaa Lærer ved Dalum Landbrugsskole og siden deltog han i et Fodringsforsøg paa Ledreborg, som varede et Aar, og som lededes af Professor Ellinger. I 1913 købte Vald. Hansen sin Gaard i Ørslev af daværende Sogneraadformand N. Larsen, og Folk i Sognet og paa Egnen opdagede hurtigt, at den unge Landbrugskandidat forstod sit Fag. Vald. Hansen har altid drevet og driver stadig et godt og alsidigt Landbrug. I Sognet har han haft flere Tillidshverv, bl. a. som Medlem af Mejeriets Bestyrelse og Formand for Hesteforsikringen. Desuden er han Revisor i Slagelse Andelslagteri.

Mest kendt er Vald. Hansen ud over Sjælland som Fællesdommer for Svin ved Dyrskuerne. I denne Egenskab har han været i Forbindelse med mange Mennesker. Vald. Hansen er aldrig, som enkelte af de ledende ellers kan være, saa præget af Dyrskuenerovisitet, at han glemmer Betydningen af, at Pressen bliver bedst muligt informeret. Det er en Egenskab, vi Presse-mænd forstaa at værdsætte.

Til Lykke!

H. B.

70 aar.

En af egnens kendte og meget afholdte mænd, gaardejer, landbrugskandidat Vald. Hansen, Ørslev, fylder den 1. december 70 aar, og det er paa forhaand givet, at mange venlige tanker denne dag vil gaa til det hyggelige hjem i Ørslev.

Vald. Hansen har lagt størstedelen af sin livsgering paa den egn, hvor han traadte sine barne- sko. Barndomshjemmet var i Aarslev, og efter endt skolegang og aar som praktisk landmand tog Vald. Hansen den vej, som mange af landbrugets unge efterhaanden har taget, højskole, landbrugsskole og derefter Landbohøjskolen, hvorfr Vald. Hansen, dimitteredes som landbrugskandidat i 1908. Efter assistentaar paa Dalum landbrugsskoles kemiske laboratorium og ved

professor Goldschmidts fodringsforsøg paa Lerchenborg købte Vald. Hansen i 1913 gaarden „Trudvang“ i Ørslev.

Vald. Hansen forstod til fulde at forene teori og praksis paa sin gaard, og han blev et lysende eksempel paa, at teoretikeren med den gode, sunde fornuft kan finde det balancepunkt, der betyder god udnyttelse af bedriften. Længe varede det ikke, før der fra forskellig side blev kaldt paa Vald. Hansens kræfter og indsigt. I mere end 25 aar har han været dommer for svin ved dyrskuerne i Slagelse og i ca. 20 aar været fællesdommer ved de

Vald. Hansen.

sjællandske dyrskuer. Hans faglige indsigt paa dette omraade og hans ærlige stræben efter altid at gøre det rette er kendt og anerkendt. Ligeledes i over 20 aar har Vald. Hansen været revisor i Slagelse andelssvineslagteri og er desuden med i repræsentantskabet for Handels- og Landbrugsbanken, ligesom han har haft forskellige tillidshverv indenfor kommunen. Med ærlig vilje til at gøre det bedste har Vald. Hansen røgtet sine forskellige hverv.

Vald. Hansen er afholdt som faa. Han er i besiddelse af de bedste menneskelige egenskaber og er altid parat med raad og vejledning, dersom dette ønskes. Og han gør det paa sin egen beskedne maade, som altid vækker tillid.

I 1945 bortforpaaede V. H. sin gaard til sønnen Holger Hansen, men det betød ikke, at V. H. af den grund tabte interessen for landbruget og dets problemer. Stadig aktiv lever han med og over sin gerning i de hverv, der er ham betroet. Vennekaren omkring Vald. Hansen og hjemmet i Ørslev er meget stor, og paa 70 aars dagen er der ingen tvivl om, at der fra mange sider vil blive givet udtryk herfor. Ogsaa „Sors Amtstidende“ vil gerne regne sig som hørende til denne skare og ønske V. H. mange gode arbejdsaar endnu. Drés.

Valdemar Hansen.

Valdemar Hansen,
Ørslev, 80 aar

Slagelse.

I morgen, fredag, bliver gdr., landbrugskandidat Vald. Hansen, Ørslev, 80 aar. I dag er han emeritus og nyder sit otium sammen med sin hustru i sit lille hus med den store have, som han stadig selv kan ordne i overensstemmelse med aarets gang. Men ellers var det paa »Trudvang«, manddomsgeringen blev lagt.

Selv om det er en forslidt cliche at bruge Grundtvigs verslinje om et jævnt og muntert, virksomt liv, saa skal den alligevel anvendes for Vald. Hansens vedkommende, fordi den passer saa godt her som faa andre steder. Skønt Vald. Hansen fik uddannelse som teoretisk Landmand paa Landbohøjskolen, var han aldrig i tvivl om, at det var praktisk landmand, han ville være. Dertil var kærligheden til bondens ger- ning for stor. Kærligheden til jorden, dyrene og planterne. Alt det, der gror og trives som resultat af bondens indsats under de skiftende vilkaar.

Og Vald. Hansen fik lov til at udstrække sit virke langt ud over hjemmets og sognets grænser. Gennem en meget lang aarrække var han en respekteret fællesdommer for svin ved de sjællandske dyrskuer, og i en lige saa lang aarrække var han Slagelse andelssvineslagteris afholdte og værdsatte revisor. De 80 til trods kan Vald. Hansen glæde sig over et helbred, der tillader ham med usvækket interesse at følge med i alt det nye, der sker indenfor dansk landbrug og i tiden i det hele taget i disse aar. For et aars tid siden blev han hædret med legat fra De samvirkende sjællandske Landboforeninger, og kendt, som han er ud over hele landsdelen, vil mange venlige tanker i morgen gaa til Ørslev.

Ogsaa fra »Sors Amtstidende«, hvis trofaste støtte Vald. Hansen altid har været, skal der lyde et til lykke med de firs og sendes ønsker og haab om fortsat rige aar i tiden fremover.

Drés.

Ved Valdemars runde fødselsdag var der altid et portræt og en biografi i Sorø Amtstidende.

85 år

På torsdag den 1. december fylder fhv. gdr. og agronom Johs. Valdemar Hansen, Ørslev, 85 år.

Valdemar Hansen har hele sit liv været en dygtig landmand og meget aktiv indenfor landbrugsorganisationsarbejdet. Han er født i Ørslev på gården »Trudvang«, som han i 1913 overtog efter sin far. I 1908 tog han agronomeksamen og var i årene 1908-10 knyttet til Dalum Landbrugsskoles kemiske laboratorium som assistent.

Med stor faglig dygtighed drev Valdemar Hansen gården, og han er særlig kendt for sin fine svinebesætning. Fra 1930 til 54 var han fællesdommer for svin ved de sjællandske dyrskuer. Desuden har han i en årrække fra 1930 været revisor for Slagelse Andelssvineslagteri. Fra 1932 og en række år frem var Valdemar Hansen også repræsentant for Handels- og Landbrugsbanken i Slagelse — den nuværende Vestsjællands Bank.

For sin store indsats blev Valdemar Hansen for ca. tre år siden hædret af De sjællandske Landboforeninger med Laurits Rasmussens mindelegat. I 1950 afstod han Trudvang til sønnen, sognefoged Holger Hansen og købte et hus i Ørslev sammen med sin hustru.

Guldbryllup

Fhv. gårdejer og landbrugskandidat Valdemar Hansen og hustru, Ellen Hansen, Ørslev, kan i morgen fredag 16. ds. fejre guldbryllup.

Ægteparret har boet i Ørslev i mange år. Valdemar Hansen købte gården i 1913, lige efter at han havde taget eksamen på Landbohøjskolen. To år senere giftede han sig med Ellen Hansen, og ægteparret drev herefter gården på strøbsom og mønsterværdig vis, indtil de for få år siden lagde op og flyttede til Gl. Ørslev. Sønnen Holger Hansen har nu overtaget gården.

Valdemar og Ellen Hansen er meget dygtige og afholdte mennesker, og de er frem for alt respekterede for den naturlighed og gæstfrihed, de altid har udvist. Skønt Valdemar Hansen nu er 83 og Ellen Hansen 78, følger de stadig levende med i, hvad der sker omkring dem. De er begge raske af deres alder og får meget tid til at gå med at passe den store have, som hører til huset.

Valdemar Hansen har på grund af sin eksamen som landbrugskandidat og sin dygtighed i det hele taget som landmand modtaget megen anerkendelse i årenes løb. For nogle år siden modtog han Laurits Rasmussens legat efter indstilling fra Landboforeningerne, og han har beklædt adskillige tillidsposter, bl. a. som revisor i Slagelse Andels Svineslagteri, som fællesdommer ved dyrskuerne og som tillidsmand i Handels- og Landbrugsbanken.

Valdemar Hansen og hans hustru har tre døtre foruden den nævnte søn. En er gift med gdr. Lars Sørensen, Søby, en med gdr. Johs. Nielsen, Frisbjerg, Gudum, og en med gdr. Frede Nielsen, Ørslev.

Torsdag den 17. november 1960

Ellen og Vald. Hansen i hjemmet i Ørslev

Hædret af sjællandsk landbrug:

Vald. Hansen og hustru, Ørslev, fik et legat i dag

Som tak for indsats til gavn for det sjællandske landbrug

Slagelse. — Vi forstaaer det slet ikke, vi har jo kun gjort vor pligt.

Dem, der kender Ellen og Valdemar Hansen, Ørslev, vil forstaae, at det populære ægtepar reagerer paa denne maade overfor meddelelsen om, at De samvirkende sjællandske Landboforeninger i dag har tilkendt dem Laur. Rasmussens legat for 1960. I fundatsen hedder det: »Laurits Rasmussens legat til minde om slægten paa Nysgaard i Hvalso. Hædersgave som tak for indsats til gavn for sjællandsk landbrug. Ved delegeretmødet i dag i De samvirkende sjællandske Landboforeninger fik Vald. Hansen og hustru af landboforeningernes næstformand, forp. Arne Pilegaard Larsen, Vemmetofte, overrakt legatet med en understregning af den fortjenstfulde indsats, ægteparret har øvet.

Indenfor sjællandsk landbrug i almindelighed og for vestsjællandsk landbrug i særdeleshed, vil man være parat til at skrive under paa, at denne hæder er velfortjent.

Men vi har været flere om det, siger Valdemar Hansen. Min kone, børnene og jeg. Vi har hjulpet hinanden, og er det lykkedes for os, saa har vi jo kun grund til at være glade og taknemmelige.

De har hjulpet hinanden siden 1916. Valdemar Hansen og hans kone. Hun er fra Lyngby Eskildstrup, han fra Aarslev. Gørringen, som de nu hædres for, skabtes paa Trudvang, som sønnen Holger har drevet siden 1945. Der har staaet respekt om dem siden starten. De vil noget, arbejdede for det og naaede noget. I korthed vel udtryk for lykkelig tilværelse. En god robet til efterfølgelse.

En god baggrund

Valdemar Hansen havde ved den teoretiske og praktiske baggrund, landmandssøn fra Aarslev, højskole- og landbrugsskoleophold i Høng og derefter landbohøjskolen, hvorfra han dimitterede som landbrugskandidat i 1908. Det

var dengang, professorerne Pauli, Boas, Vestermann og Goldschmidt virkede paa højskolen. Navne, der ikke alene har betydet meget for dansk landbrug i sin helhed, men ogsaa i første række for de elever, der paa det tidspunkt søgte højskolen. Efter et aarstid paa laboratoriet paa Dalum Landbrugsskole kom Valdm. Hansen til Ledreborg som leder af Goldschmidts fodringsforsøg, og i 1913 købte han Trudvang af daværende sogneraadformand Niels Larsen. I 1915 blev Valdm. Hansen gift.

Valdm. Hansen har gennem alle sine aktive virkeaar haft alsidige landmandsinteresser, men der var dog to grene, der særlig havde hans interesse. Det var svineavl og hestavl. Sidstnævnte har fulgt udviklingens haarde lov og er i dag kun en hensygnende gren indenfor dansk landbrug. Det er Valdm. Hansen den første til at stemmes i vemod over, men udviklingen kan ingen stampe imod.

Men udover hele Sjælland kender man først og fremmest Valdm. Hansen som svineavlens mand. Selv havde han fremavlscentre, blev dommer ved dyrskuerne i 1922 og fællesdommer først i tredverne for Sjælland og Møn. Og indenfor denne gren af dansk landbrug er der sket en udvikling, som Valdm. Hansen vil være førstemand til at tale med om.

Fra korte, fede svin til lange, slanke

— Det gælder baade indenfor avl og fodring, siger Valdm. Hansen i en samtale med »Sora Amtstidende« i anledning af legatmodtagningen. Da jeg begyndte i arbejdet for den danske landrace, da var den baade kort og bred og havde store kæber. Altsammen noget, der ikke gav den store pris. Ryglængden var omkring de 83—84 cm. Nu er den oppe paa 93, og typen har helt ændret sig. Det er en fantastisk udvikling.

Valdm. Hansen kom selv med i

det første husdyrbrugsudvalg indenfor Slagelse-egnens Landboforening og sad i udvalget gennem 23 aar. Det skal ogsaa i denne forbindelse nævnes, at han paa Slagelse Andelssvineslagteri var en skattet revisor gennem 29 aar. Det siger mere end mange ord om den tillid, man nærede til Valdm. Larsen. Men som den beskedne mand, han er, siger han først og fremmest, at det er baggrunden i Slagelseegnens Landboforening og Sora Amts landøkonomiske Selskab, der muliggjorde arbejdet.

— De to foreninger har haft en uvurderlig betydning for det vestsjællandske landbrug for de skabte mulighederne for det arbejde, vi kunne udøre.

Saaen er baade han og Ellen Hansen. De finder altid ud af, at det er andre faktorer, end dem selv, der har været årsag til de resultater, de har opnaaet i tilværelsen. De tænker slet ikke paa, at kun de bliver paalagt opgaver, som man har tillid til, kan løse dem.

Efter en dygtig landmandsgerning i hjemmet paa »Trudvang« nyder de i dag et velfortjent otlum i deres lille hus i Ørslev. Kærligheden til landmandsgerningen gav de i arv til deres børn. Holger har hjemmet i Ørslev. Asta er gift med bmd. Lars Sørensen, Søby, Else er gift med gdr. Johs. Nielsen, Frisbjerggaard, Gudum, og Gerda er gift med gdr. Frede Nielsen, Krogsager. Familien vil glæde sig sammen med alle de mange venner over, at sjællandsk landbrug i dag har hædret Ellen og Valdm. Hansen for deres indsats. Ikke alene som dygtige landbrugere, men som dygtige mennesker med interesser for det bedste i menneskelivet. Alle de ingredenser, der er med til at skabe en rig tilværelse for sig selv og for andre.

For andre — det er bl. a. ogsaa derfor, de hædres i dag. Drés.

Som tak for deres indsats for sjællandsk landbrug fik de i 1960 tildelt Laurits Rasmussens legat efter indstilling fra De samvirkende sjællandske Landboforeninger.

Valdemar døde 87 år gammel, 3 okt 1969 på Sæby Sygehus, Holbæk amt og blev begravet 8 okt 1969 fra Ørslev kirke, Løve herred.

Ellen blev boende, selvom det for en enlig gammel dame, var et ret stort hus, men hun holdt meget af at dyrke og passe den store have. Hun havde ikke lyst til at komme på plejehjem. Men da hun i 1984, i en alder af 94 år, var så uheldig at falde og brække et ben, blev hun dog overbevist om, at det var mere sikkert at være på et plejehjem, hvor hjælpen var nær, hvis der var behov herfor. Hun fik derfor en stue på De gamles Hjem i Høng, og det store hus blev solgt.

På plejehjemmet var hun stadig aktiv. Hun nød at følge med i hvad der skete i verden omkring hende, og ikke mindst nød hun at holde sig opdateret med hvordan det gik hendes børn, børnebørn og oldebørn.

Desuden lærte hun sig at væve, og igennem nogle år vævede hun en hel del klæde, som af børn og børnebørn blev anvendt til duge og møbelbetræk mm.

Ellen ved væven på De gamles Hjem i Høng

Sjællands Tidende

Mandag den 17. december 1984

SPECIALTILBUDNINGER

SERVICE

KURRER

STØT DEN LOKALE HANDEL

PAR PÅ HØJ UDGIFFTE

Et lokalt havenscener

En barndomsjul i 1898

hvor der gik en uge med at lave julemaden

Den 94-årige fru Ellen Hansen på det kommunale plejehjem i Høng fortæller barndomsindringer

På gården »Lillevang« i Lysng-Eskildstrup ved Sorø gik en landbønder i slutningen af 1889 rundt omkring i sit køkken, hvor hun var i fald gang med juleforberedelserne.

Landbønderen ventede børn, og frods beboeret med at bære barnet, som man ventede ved juleaften, gik arbejdet godt fra hånden, da hun havde to frøstæpper til at gå til klæde, og der kom den af børnefødderne på tre, der nu stod foran fotograferne.

Det nye barn lod vente på sig. Det blev både jul og nytår, inden familien på Lillevang blev forøget med en søn, og det var Ellen, som her fortæller om, hvordan hun oplevede en jul, da hun var omkring ette år.

Først skal vi lige fortælle, at Ellen, der siden blev gift Hansen, i dag bor på det kommunale plejehjem på Oksavej i Høng, hvor hun i sit 94. år tydeligt erindringer, ikke blot en enkelt jul som barn, men også mange og meget af det, hun har oplevet i sit lange og arbejdsomme liv som landbønder.

En perle på en møgbanke

I næsten to menneskealder har fru Ellen Hansen levet sit liv på gården »Trugvang« i Ørslev, og det både ude og inde, samtidig med at hun har opfostret en børneflokk.

Trods sin høje alder har Ellen Hansen en fantastisk hukommelse, og det er et strålende eksempel på, at det er muligt at holde sig i takt med tiden på mod jul.

»Jeg var vel otte år, og mit arbejde på gårdspladsen bestod i at gøre det rent for strå og andet, som dengang var almindeligt brug på en gårdsplads. Gårdspladsen skulle fejres og renses, og det skulle den være, inden juleaften holdt sit indtog på gården, hvor piger og karle – for dem havde vi da nogle stykker af – også var beskæftiget med at gøre ekstra rent i lo, lade, stald og på loftet.

Julen begyndte tidligt dengang, for det var skik, at man

verret med til at gøre saltekarret klar til den nye portions spæst, som julegrisen gik. Saltekarret var, syntes jeg dengang, kamppekar – og det var det val egentlig nok. Det var så stort som vore dages badekar, og så stod det fastnaglet til gulvet i køkkenen under køkkenet. Det var et stort arbejde at rense og skubbe et sådan kar, og jeg fik ved den lejlighed noget at vide om, hvor vigtigt det er at holde tingene rene.

Julepynt og julemad

Ja. Og for dette arbejde så var der jo frøstæpper mange andre ting. Om dagen var der bage julekager og om aftenen så hele familiens voksne og lavede pynt til juletræet.

Det måtte vi børn ikke være med til, for det skulle jo være en overraskelse på selve juleaften. Vi var godt klar over, hvad der foregik, og det skete da også, at vi fik lov til at være med.

Når så grisen var slægt, skuldet, flækket og tilberedt, kom det så bagevæden rigtig. Det skete altid den 20. december, og det kan jeg så tydeligt huske, fordi jeg havde en skolekammerat, der havde fødselsdag på denne dag, og hvor jeg ikke kunne komme med, fordi jeg skulle gå til hånd i køkkenet.

Josée, hvor det var trælsbed. Vi børn måtte løbe til og fra med alskens sager, og jeg fik lov til at

Fru Ellen Hansen på det kommunale plejehjem i Høng, der fylder 95 år til januar, er en god fortæller, en perle for sine samtaler og et menneske, mange holder af og respekterer.

være med, hvor det rigtigt gik for sig med at lave julemaden til.

Der blev kogt blodpølse, lavet medister, lagt rullepølse og gjort klar til at lave spegepølse, som jo senere skulle til røgmanden sammen med skinken.

Intet gik til spilde dengang. Alt kunne bruges i den daglige husholdning, og da vi jo ikke kendte til is eller køleskab, skulle meget af maden spises mens den var frisk.

Jeg kan da i den forbindelse huske, at det kød, som skulle bruges til kogning eller stegning både til jul og nytår, blev hængt om i et lagen, og det blev gjort så højt udendørs, at hund og kat ikke kunne få fat i kødet.

Og så selve juleaften

I mit barndomshjem begyndte festlighederne om selve juleaften allerede om formiddagen. Der skulle nemlig bages æbleskiver, som skulle være klar til frokosten.

Den bestod af rigtig julemad; og det var sylte, kogeflæsk og leverpostej, hvortil der blev serveret kogte porrer og andre grøntsager, som man nu havde. Dertil fik vi hjemmebrygget øl, for min far var god til at brygge. Juleøllet var altid forberedt lang tid i forvejen, og jeg kan huske, at jeg en enkelt gang var med på et malteri for at hente det maltede byg, som vi brugte

til selve brygningen i gruekedlen.

Efter frokosten fik vi så æbleskiver, og der blev så ryddet af for at gøre klar til juleaftens middag.

Den begyndte altid kl. 18, og det var jo igen grisemad, som stod på bordet.

Hos os var det flæskesteg med rødkål og ovnbagt æblekage til dessert. Risengrød fik vi sjældent, for det var jo ret så dyrt dengang og heller ikke almindeligt, som det er blevet i vore dage.

Beskedne julegaver

Når vi så havde spist og der var vasket op, kom det store øjeblik, hvor vi skulle først se og siden danse om juletræet.

Det var et stort øjeblik, når far lukkede døren op til »den høje stue«, for sådan kaldte man stadsstuen, hvor vi jo slet ikke kom til hverdag.

Så blev der gået omkring juletræet, hvor vi sang både salmer og julesange og hvor vi også sang min yndlingssalme »Kimer, I Klokker«. Når så det var ovre, skulle vi have julegaver, og tro mig, de var få og de var beskedne. Vi fik altid noget, som vi kunne bruge af tøj eller måske et par sutsko, og det var hjemmelavet tøj, som enten var syet eller strikket. Hjerterne og kræmmerhusene på juletræet var også julegaver, for de blev

delt ud blandt børnene, som så fik lov at spise det, de var fyldt op med. Der var her to ting, kan jeg huske. Det var pebernødder og nogle enkelte bolcher, og så var det slut med de gaver.

Vi var ikke forventede og vi syntes jo alle, at det, vi havde fået, var lige netop det, vi havde ønsket, og så var jo glade.

Resten af aftenen gik med at fortælle julehistorier eller læse op af avisen, ligesom vi børn tog et slag kort, som vi kaldte »Rakker«. Juleaften sluttede i mit barndomshjem ved ti halvellevetiden, for man skulle jo op for at malke juledags morgen.

Denne dag skulle vi også i kirke, og vi børn måtte gå, mens de voksne kørte. Det tog lang tid at gå til kirke, da vi havde næsten en mil, og det vil sige næsten syv kilometer. Det tog vi som alt andet for en selvfølge, og når det var sne, benyttede vi lejligheden til at tage en sneboldkamp eller blot vælte os rundt i sneen.

Jo, det var dage, der adskilte sig ikke så lidt fra hverdagen, og det var gården fredfyldte dage mellem jul og nytår, som vi kaldte de halvhellige dage, og hvor man kun sørgede for at fodre og malke.

Først efter Hellig Tre Kongers aften blev det hverdag igen, og det var dagen, hvor Skt. Knud bar julen ud.

TIN

Ellens erindringer, fortsat fra forrige side

22-11-1985

I år prøvede de noget nyt på alderdomshjemmet

Udstilling og salg over en uge i stedet for en dag

De, der eventuelt går og venter på, at De Gamles Hjem i Høng vil indbyde til

udstilling og salg af arbejder fra terapien, - en bestemt dag, kommer til at vente for-

gæves. I år prøver man på hjemmet noget nyt, idet den årlige udstilling og salg er

fordelt på en uge.

Mandag startede man og i dag slutter man.

Kirsten Knudsen, der leder terapien, siger at det er en tilfredsstillende form, man nu har fundet.

- I stedet for, at det årlige udsalg er færdigt i løbet af halvanden time, har det nu været fordelt over en uge i terapiens åbningstid. Det er et forsøg, men vi har været glade for det.

- De besøgende, beboerne og de, der kommer i terapien, har på denne måde haft langt større mulighed for at snakke sammen og det er meget vigtigt, siger hun.

- Vi har ikke fået solgt så meget som tidligere år, hvor det hele skete på en dag. Men der har heller ikke været så meget at sælge. Vi har på forhånd solgt en del i årets løb, fortæller hun.

Folk kan stadig komme og købe

Kirsten Knudsen siger, at der stadig er en del ting tilbage og folk er velkomne til at komme hver dag mellem kl. 8.00 og 16.00 og se på tingene og få en snak med de, der er igang med forskellige håndarbejder. Vil folk købe, nogle af tingene, er de også velkomne til det.

Som sædvanlig er der lavet mange dejlige håndarbejder. Det er broderede ting, stoftryk, maledte ting og meget andet. Der er duge, puder, løbere, forklæder, grydelapper, dukker, træsko, dukkesenge og mange andre dejlige og billige ting.

- Folk er altid velkomne i terapien, siger Kirsten Knudsen.

Bodil

Ellen Hansen sidder med et par strømper, hun har strikket. Bag hende ses nogle af de dejlige ting, der er til salg - også i den kommende tid. (Foto: Kim Garde Madsen).

Artikel fra Sjællands Tidende 22. november 1985

KAL. FOLKEBLAD.

100-årig i Høng

I morgen, tirsdag den 16. januar, fylder Ellen Hansen, De gamles Hjem på Odinsvej i Høng, 100 år.

Ellen Hansen, der i sit lange liv har oplevet fem regenter, er overraskende frisk sin høje alder til trods.

Hun stammer fra Lyng Eskilstrup syd for Sorø, hvor hendes forældre havde et lille landbrug. Hun voksede op blandt en søskendeflok på syv og gik i skole hver anden dag i Kirkerup. Hertil kom hun til fods gennem Lorup skov. Sine sidste skoleår havde hun dog i Topshøj skole.

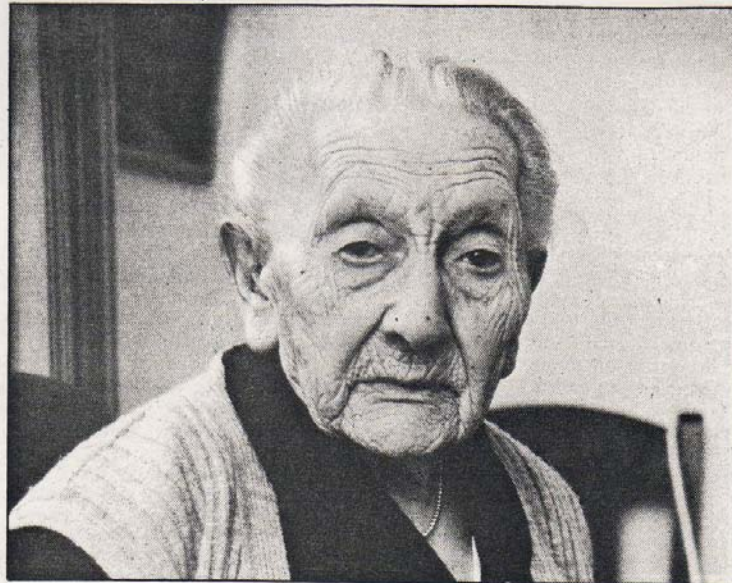
Som 15-årig kom Ellen Hansen ud at tjene, og at lære husholdning supplerede hun senere med et ophold på Roskilde Højskole, hvorefter hun var klar til et job som husjomfru på en større gård ved Tåstrup.

Herfra gik turen tilbage til Sorø-kanten og videre til Ørslev ved Høng, hvor hun blev husbestyrerinde hos Valdemar Hansen, som hun i 1915 som 25-årig giftede sig med.

Ellen og Valdemar Hansen overdrog i 1945 gården i Ørslev til ét af parrets fire børn og flyttede i stedet til et hus med stor have i Ørslev. Her mistede Ellen Hansen sin mand i 1969, men blev boende, indtil hun selv var fyldt 94 år.

De sidste knap seks år har hun haft sit hjem på De gamles Hjem i Høng.

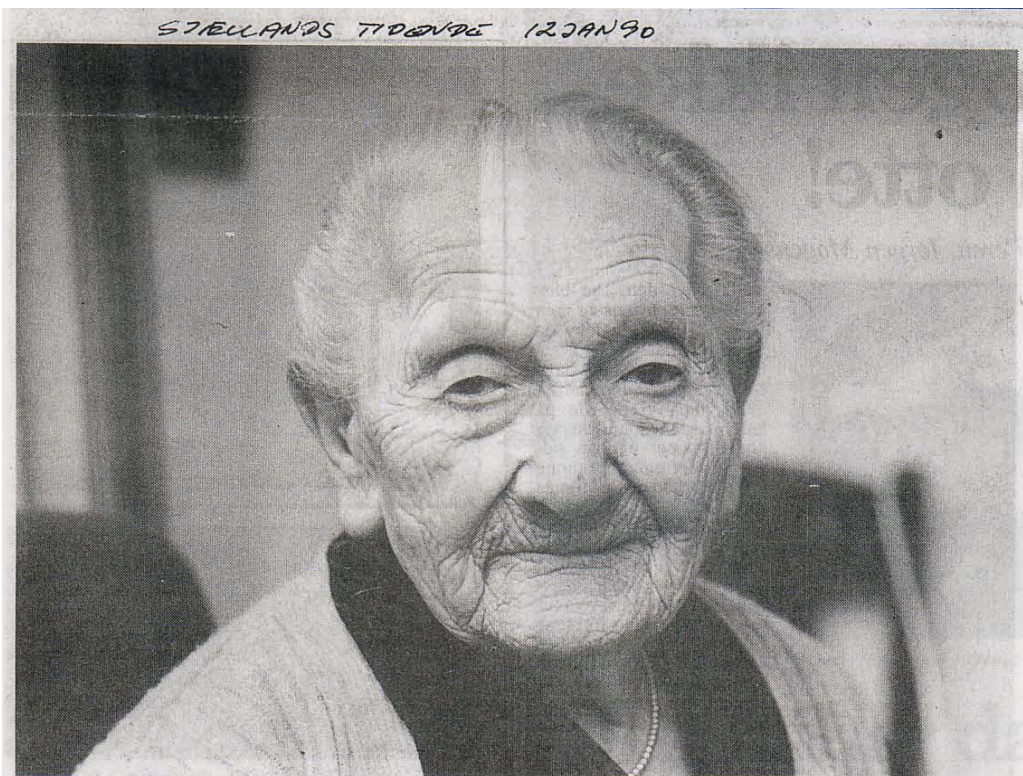
52. TIDENDE 12 JAN 90

Har levet under fem regenter

• HØNG: Ellen Hansen er fra den tid, hvor man kun gik i skole hver anden dag. Hvor børnene kom ud at tjene, så snart der var mulighed for det. Et liv med arbejde, men også med tryghed og mange oplevelser. Ellen Hansen, De gamles Hjem på Odinsvej i Høng, er godt tilfreds. På tirsdag i næste uge fylder hun 100 år. - Det er næsten ikke til at fatte, at alle disse år er gået, siger fødselaren, der har levet under fem regenter og husker flere krige end de fleste. - Men nu håber jeg ikke, at vi skal opleve flere, siger hun, der stadig er rask og rørig.

BR
LÆS SIDE 11

Ellen Hansen, De gamles Hjem på Odinsvej i Høng, fylder 100 år på tirsdag. - Jeg kan slet ikke fatte, at alle disse år er gået...
Foto: Leo Grøndal

- Jeg håber da at vi har oplevet den sidste krig

Arbejde og frisk luft er Ellen Hansens anvisning på at blive 100 år

Høng

- Jo, nok er det hårde tider, vi lever i. Men er vi ikke lidt selvforskyldte i årsagerne? Der er så meget, vi gerne vil opnå, og måske vi jager målene for hårdt. Jeg har altid været glad og tilfreds. Jeg har haft et godt liv, og ærligt talt; jeg kan slet ikke forstå, at det er mig, der nu fylder 100 år.

Med alle sanser i behold fortæller Ellen Hansen i sin lille stue på de gamles Hjem på Odinsvej om et langt liv på landet. Om arbejde. Om glæden ved et godt helbred og ved stadig at kunne fungere. Stilfærdigt og spændende fortæller hun.

På tirsdag, den 16. januar, fylder Ellen Hansen 100 år. Dåbsattesten taler sit tydelige sprog, men hvis man ikke havde den, var det faktisk næsten heller ikke til at tro.

I arbejdstøjet

Men Ellen Hansen blev født på den 16. dag i det herrens år 1890 i Lyng-Eskilstrup nær Sorø. Forældrene, Johannes og Niels Larsen, drev et lille landbrug, og Ellen Hansen vok-

sede op i små kår sammen med syv søskende, og så snart, hun og de andre børn var i stand til det, tog børnene aktiv del i arbejdet på gården. Hver anden dag gik hun i skole i Kirkerup, en pæn lang tur til fods gennem Lorup skov, og Ellen Hansen gyser endnu ved tanken. Senere blev hun overført til den nærliggende skole i Topshøj, men fortsat med skolegang hver anden dag.

Som 15-årig kom Ellen Hansen ud at tjene. At lære husholdning var det, det handlede om for langt de fleste unge piger. Ellen kom i husholdningslære hos en ældre søster, men videbegær udløste også et ophold på den daværende Roskilde Højskole.

- Senere overtog *socialisternes* bygningen, og det var vi ikke glade for ved årsfesterne.

Blev gift

Ellen Hansen blev husjomfru på en proprietærgård ved Tåstrup og kom siden i samme stilling tilbage til Sorø-kanten, da en bror købte en gård.

- Da han giftede sig, ville jeg prøve på egen hånd og fik arbejde på en gård ved Ørslev. Som husbestyrerinde. Det var hos Valdemar Hansen, og i 1915, da jeg

var 25 år, blev vi gift.

Ved anden verdenskrigs afslutning overtog en af parets fire børn gården, og Ellen og Valdemar Hansen flyttede til Gl. Ørslev i et stort hus med en pragtfuld have.

Andehul

- Haven var det sted, hvor vi rigtig kunne ånde. Nyde tilværelsen i fulde drag. Det var dejligt. Jeg flyttede ikke fra huset og haven før i 1984, da jeg fyldte 94 år. Ellen Hansen mistede sin mand i 1969 og fortsatte således alene med at passe hus og have.

- Jeg har haft et godt liv. En dejlig tilværelse, og jeg kan kun være tilfreds. Jeg er meget glad for at bo på De gamles Hjem, personalet er meget søde og hjælpsomme, og jeg kan jo sagtens bevæge mig rundt, når jeg støtter mig til stokken, og hilse på de andre beboere. Den ældste er jeg nu ikke. En dame er fyldt 101, og senere i denne måned er der en anden beboer, der bliver 100...

Under fem regenter

Ellen Hansen har levet under fem regenter. Christian d. 9., Europas Svigerfar, blev han kaldt. Siden fulgte Frederik d. 8, Christian d. 10, Frederik d. 9. og Dron-

ning Margrethe d. 2.

Krigene husker hun også. Fra barndomsårene krigen mellem Rusland og Japan, siden fulgte 1. og 2. verdenskrig.

- Jeg håber ikke, at vi skal opleve flere krige. Hverken i min tid eller siden hen. Man oplever meget gennem så langt et liv, men jeg vil også sige, at hvad der sker i verden i denne tid, er meget spændende.

Jo, Ellen Hansen følger stadig med. I 70 år holdt hun Sorø Amtstidende (Sjællands Tidende), men det kniber lidt med at se de små bogstaver.

Lidt spændt

- Synet gør også, at jeg ikke strikker mere, men håndarbejde bliver det nu stadig til, for jeg har lært mig at væve. Det kan jeg godt lide.

Og nu bliver jeg 100 år. Jeg tror, at arbejde, sund kost og masser af frisk luft uden alt for mange bekymringer er årsagen til det. Ja, du må undskylde, men det er næsten ikke til at fatte, at disse mange år er gået. Jeg glæder mig til dagen, for jeg ved, at familien kommer, og fest skal vi da have i Fuglereden. Men lidt spændt er jeg nu også...

BR

Amalienborg, den 15. januar 1990

Fru Ellen Kirstine Bodil Hansen
De gamles Hjem
Odinsvej 20
Vær. 25
4270 Høng

I anledning af Deres 100 års fødselsdag

sender jeg min hjertelige lykønskning.

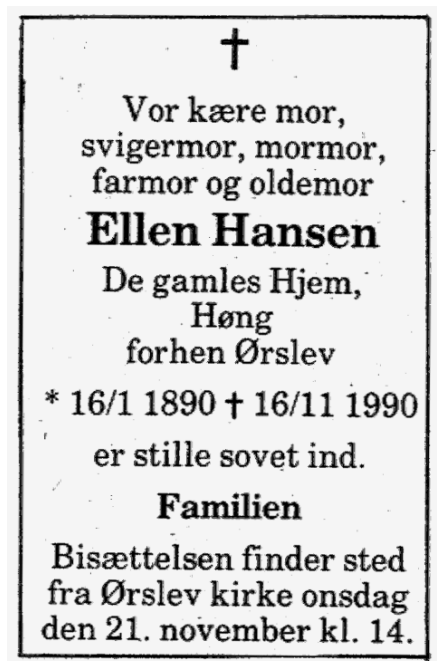
Brev fra dronning Margrethe til en 100 års fødselar.

...og fra Høng Kommune til en 100 års fødselar.

Som det fremgår af ovenstående, oplevede hun at blive 100 år og blev i den anledning fejret på passende vis af dronningen, borgmesteren, familie, venner og bekendte. Journalister fotograferede og interviewede hende. Der var mange artikler i aviser og portrætudsendelse med interview i Høng Lokalradio.

Ellen døde 100 år og 10 måneder gammel, 16 nov 1990 på De gamles Hjem i Høng og blev begravet 21 nov 1990 fra Ørslev kirke, Løve herred på kirkegården ved siden af Valdemar.

Stenen på Valdemar og Ellens grav
på Ørslev kirkegård.

